

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2024-2025

4 JUNI 2025

Implementatie van de richtlijn betreffende de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht
Interparlementaire vergadering
Europees Parlement, 4 juni 2025

VERSLAG

namens de commissie voor de
 Transversale Aangelegenheden –
 Gewestbevoegdheden
 uitgebracht door
 de heer **Diallo**

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2024-2025

4 JUIN 2025

Mise en œuvre de la directive relative à la protection de l'environnement par le droit pénal
Réunion interparlementaire
Parlement européen, 4 juin 2025

RAPPORT

fait au nom de la commission des
 Matières transversales –
 Compétences régionales
 par
 M. **Diallo**

Samenstelling van de commissie / Composition de la commission
Voorzitster / Présidente: Véronique Durenne

Leden / Membres

N-VA:	Manu Diericx, Andries Gryffroy, Andy Pieters, Ine Tombeur
MR:	Philippe Dodrimont, Véronique Durenne, Anne-Charlotte d'Ursel
Vlaams Belang:	Bob De Brabandere, Wim Verheyden, Hans Verreyt
PVDA-PTB:	Antonio Cocciolo, Raf Van Gestel
PS:	Hasan Koyuncu, Thierry Witsel
cd&v:	Benjamin Dalle, Stijn De Roo
Les Engagés:	Elhadj Moussa Diallo
Vooruit:	Katia Segers, Kelly Van Tendeloo
Ecolo-Groen:	Eva Platteau
Open Vld:	Jasper Pillen

I. INLEIDING

De commissie Juridische Zaken (JURI) van het Europees Parlement organiseerde op 4 juni 2025 een interparlementaire commissievergadering (ICM) over de omzetting van de EU-richtlijn (2024/1203) betreffende de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht.

De bijeenkomst vond plaats in het Europees Parlement in Brussel. De bijeenkomst bracht, naast nationale parlementsleden, ook leden van de commissie Juridische Zaken van het Europees Parlement en vertegenwoordigers van de Europese Commissie bijeen.

De heer Elhadj Moussa Diallo vertegenwoordigde de Senaat.

II. IMPLEMENTATIE VAN DE RICHTLIJN BETREFFENDE DE BESCHERMING VAN HET MILIEU DOOR MIDDEL VAN HET STRAFRECHT (EU-RICHTLIJN 2024/1203) – INLEIDENDE UITEENZETTING

De heer Ilhan Kyuchyuk, voorzitter van de commissie Juridische Zaken van het Europees Parlement, opent de vergadering en stelt in het kort de uitdagingen voor. Hij verwacht dat de deelnemers vooral belangstelling zullen hebben voor de ervaringen van de lidstaten met betrekking tot de omzetting in nationale wetgeving van de strafbare feiten en van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen, als bepaald in de richtlijn. Ook de ervaringen van de lidstaten op het vlak van de samenwerking met de EU-agentschappen in de bestrijding van milieudelicten, zullen aan bod komen.

A. De heer Felix Bloch, afdelingshoofd, afdeling Rechtsstaat en Milieubeheer in het directoraat-generaal Milieu, Europese Commissie

De heer Bloch geeft aan dat milieudelicten zeer lucratieve fundamentele misdaden zijn, waartegen moet worden opgetreden. Hij wijst erop dat milieudelicten de vierde grootste criminele activiteit wereldwijd zijn – na drugshandel, mensenhandel en namaak –, en dat ze jaarlijks met 5 tot 7 % toenemen. Hij benadrukt de rampzalige gevolgen van die delicten voor het milieu en de menselijke gezondheid en wijst op hun vaak grensoverschrijdende aard.

I. INTRODUCTION

La commission des Affaires juridiques (JURI) du Parlement européen a organisé le 4 juin 2025 une réunion de commission interparlementaire (ICM) concernant la transposition de la directive EU (2024/1203) relative à la protection de l'environnement par le droit pénal.

La réunion s'est tenue au Parlement européen à Bruxelles. La réunion a rassemblé, outre des parlementaires nationaux, des membres de la commission des Affaires juridiques du Parlement européen, ainsi que des représentants de la Commission européenne.

M. Elhadj Moussa Diallo représentait le Sénat.

II. IMPLÉMENTATION DE LA DIRECTIVE RELATIVE À LA PROTECTION DE L'ENVIRONNEMENT PAR LE DROIT PÉNAL (DIRECTIVE UE 2024/1203) – EXPOSÉS INTRODUCTIFS

La réunion est ouverte par M. Ilhan Kyuchyuk, président de la commission des Affaires juridiques du Parlement européen, qui en présente brièvement les enjeux. Celui-ci précise que les participants s'intéresseront plus particulièrement à l'expérience des États membres concernant la transposition dans leur législation nationale des infractions pénales et celle de la responsabilité pénale des personnes morales, telles que définies dans la directive. Il ajoute qu'ils se pencheront également sur l'expérience des États membres en matière de coopération avec les agences de l'UE afin de lutter contre les délits environnementaux.

A. M. Felix Bloch, chef d'unité, unité Respect du droit environnemental et gouvernance au sein de la direction générale de l'Environnement, Commission européenne

M. Bloch affirme que les délits environnementaux sont des crimes fondamentaux, très lucratifs, contre lesquels il est impératif de lutter. Il souligne qu'ils représentent la quatrième activité criminelle mondiale, après le trafic de drogue, la traite des êtres humains et la contrefaçon, et qu'ils connaissent une croissance annuelle de 5 à 7 %. Il insiste sur les effets catastrophiques de ces délits sur l'environnement et la santé humaine, tout en notant leur nature souvent transfrontalière.

Hij is trots op de samenwerking rond de nieuwe richtlijn en benadrukt dat er, ondanks de moeilijke onderhandelingen, overeenstemming kon worden bereikt.

Hij beschouwt dit instrument als een veel grotere stap vooruit dan de richtlijn van 2008 (1). De nieuwe richtlijn bevat een exhaustieve lijst van twintig milieudelicten en voegt nieuwe categorieën toe zoals illegale recycling en misdrijven met betrekking tot chemische producten, broeikasgassen en invasieve soorten in de Europese Unie.

Hij geeft aan dat de lidstaten bepaalde delicten moeten definiëren die schade aan of vernietiging van het milieu veroorzaken. Deze gekwalificeerde misdrijven worden met hogere boetes bestraft en kunnen worden gelijkgesteld met ecocide. Spreker verduidelijkt dat veel lidstaten ecocide al in hun wetgeving hebben opgenomen en dat de Commissie die evolutie van heel nabij volgt.

De heer Bloch wijst erop dat een geharmoniseerd kader, zoals de richtlijn dat aanbiedt, zorgt voor rechtszekerheid en voorzienbaarheid, wat ook bijdraagt tot een efficiënte strijd tegen milieucriminaliteit.

Tot slot wijst hij op de essentiële rol van het middenveld bij het voorkomen van die misdaden en bevestigt hij dat de inspanningen van de burgers fundamenteel zijn in verband met delicten inzake fauna, flora, afval, enz.

De richtlijn bevat maatregelen ter ondersteuning van mensen die delicten aangeven, bewijzen aanleveren of samenwerken met de gerechtelijke autoriteiten. Die samenwerking is van fundamenteel belang, want daarvoor kunnen de diensten op het terrein veel efficiënter optreden, met name tijdens het onderzoek.

Spreker legt uit dat de richtlijn betreffende milieudelicten de lidstaten verplicht om justitie toegankelijk te maken voor iedereen die een voldoende belang heeft, en voor niet-gouvernementele organisaties die zich inzetten voor milieubescherming, overeenkomstig de nationale wetgeving.

De heer Bloch vraagt aandacht voor de omzettingsprocedure van de richtlijn, waarvan de deadline is vastgesteld op 21 mei 2026. Hij verzekert dat de commissie zich ertoe verbindt om alle nodige richtsnoeren te verstrekken en om samen te werken met de ministeries van Justitie en Milieu die bevoegd zijn voor de technische

Il exprime sa fierté quant à la collaboration sur la nouvelle directive, soulignant que malgré des négociations difficiles, un terrain d'entente a été trouvé.

Il qualifie cet instrument d'avancée majeure par rapport à la directive de 2008 (1). La nouvelle directive inclut une liste exhaustive de vingt délits environnementaux, ajoutant de nouvelles catégories telles que le recyclage illégal, les infractions liées aux produits chimiques et aux gaz à effet de serre, ainsi que celles concernant les espèces invasives dans l'Union européenne.

Il mentionne que les États membres doivent définir certains délits entraînant des dommages ou une destruction de l'environnement, ces délits qualifiés étant passibles d'amendes plus importantes et pouvant être assimilés à des écocides. L'intervenant précise que l'écocide est déjà couvert par la législation de nombreux États membres et que la Commission suit de près cette évolution.

M. Bloch insiste sur le fait qu'un cadre harmonisé comme celui de la directive offre une certitude juridique et une prévisibilité, contribuant ainsi à une lutte efficace contre la criminalité environnementale.

Il souligne également le rôle essentiel de la société civile dans la prévention de ces crimes, affirmant que les efforts des citoyens sont fondamentaux face aux délits touchant la faune, la flore, les déchets, etc.

La directive comprend des dispositions pour soutenir ceux qui signalent des délits, fournissent des preuves ou coopèrent avec les autorités judiciaires. Cette coopération est jugée fondamentale car elle permet aux services sur le terrain d'être plus efficaces, notamment lors des enquêtes.

L'intervenant explique que la directive sur les délits environnementaux impose aux États membres d'accorder un accès à la justice à toute personne ayant un intérêt suffisant, ainsi qu'aux organisations non gouvernementales qui promeuvent la protection environnementale, conformément à la législation nationale.

M. Bloch met l'accent sur la procédure de transposition de la directive, dont l'échéance est fixée au 21 mai 2026. Il assure que la Commission s'engage à fournir toutes les orientations nécessaires et à collaborer avec les ministères de la Justice et de l'Environnement, chargés de la transposition technique. Il rappelle également le rôle

(1) Richtlijn 2008/99/EC van het Europees Parlement en van de Raad van 19 november 2008 betreffende de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht.

(1) Directive 2008/99/CE du Parlement européen et du Conseil du 19 novembre 2008 relative à la protection de l'environnement par le droit pénal.

omzetting. Hij herinnert er ook aan dat de ministeries van Binnenlandse Zaken een essentiële rol vervullen in dit proces, met name voor de uitvoeringsbepalingen.

Gelet op de complexiteit van het dossier heeft de Commissie al workshops over de omzetting georganiseerd met nationale deskundigen en zij wil dat nog vaker doen. Die workshops zijn bedoeld om de lidstaten te helpen in deze omzettingsprocedure en de dialoog over de meest fundamentele en complexe elementen van de richtlijn voort te zetten. Tijdens de volgende workshop over de omzetting kan elke lidstaat een stand van zaken geven, waarbij het delen van uitdagingen en goede praktijken van essentieel belang wordt geacht voor een succesvolle omzetting.

De heer Bloch wijst erop dat het werk niet stopt nadat de richtlijn is bekendgemaakt. Hij bevestigt dat de Commissie de lidstaten moet blijven ondersteunen tijdens de volledig omzettingsprocedure, die complex kan zijn. Hij geeft het voorbeeld van een workshop die in maart 2025 werd gehouden via het bijstandsinstrument TAIEX (2), waar de lidstaten de prioriteiten hebben vastgesteld voor een doeltreffende uitvoering van de richtlijn, met name het belang van opleidingen, middelen en bepaalde categorieën milieudelicten. Hij voegt eraan toe dat de Europese Unie het LIFE-programma (3) heeft gefinancierd dat de specialisatie ondersteunt van rechters, procureurs en inspecteurs, in samenhang met het waardevolle werk van het Europees netwerk van milieudeskundigen.

Tot slot benadrukt de heer Bloch nogmaals dat de Commissie de lidstaten zal helpen om deze omzettingsprocedure tot een goed einde te brengen.

B. De heer Péter Csonka, directeur Justitiebeleid in het directoraat-generaal Justitie en Consumentenzaken, Europese Commissie

De heer Csonka legt uit dat dit dossier bijzonder lang en moeilijk was, met name wat de juridische grondslag betreft. Hij verduidelijkt dat de richtlijn van 2008 geen details bevatte over de sancties. Hij benadrukt dat de nieuwe richtlijn die leemte opvult en «baanbrekend» is, dankzij de samenwerking tussen de Commissie, de Raad en het Europees Parlement. De tekst is ambitieus omdat hij niet alleen een gedetailleerde beschrijving geeft van een twintigtal delicten, maar ook van de sancties.

(2) https://reform-support.ec.europa.eu/support-opportunities/taieux-instrument_en, geraadpleegd op 14 juli 2025.

(3) https://cinea.ec.europa.eu/programmes/life_en, geraadpleegd op 14 juli 2025.

essentiel des ministères de l'Intérieur dans ce processus, notamment pour les dispositions d'exécution.

Compte tenu de la complexité du dossier, la Commission a déjà organisé et prévoit encore l'organisation d'ateliers de transposition avec des experts nationaux. L'objectif de ces ateliers est d'aider les États membres dans ce processus de transposition et de poursuivre le dialogue sur les éléments les plus fondamentaux et complexes de la directive. Le prochain atelier de transposition permettra à chaque État membre de présenter un état des lieux de sa transposition; le partage des défis et des bonnes pratiques étant jugé essentiel pour une transposition réussie.

M. Bloch insiste sur le fait que le travail ne s'arrête pas une fois la directive publiée. Il affirme que la Commission doit continuer à soutenir les États membres tout au long de la procédure de transposition, qui peut être complexe. Il cite l'exemple d'un atelier organisé en mars 2025 via l'instrument d'assistance TAIEX (2), où les États membres ont identifié les priorités pour une mise en œuvre efficace de la directive, notamment l'importance des formations, des ressources et de certaines catégories de délits environnementaux. Il ajoute que l'Union européenne a financé le programme LIFE (3), qui soutient la spécialisation des juges, procureurs et inspecteurs, en lien avec le précieux travail du réseau européen des praticiens de l'environnement.

En conclusion, M. Bloch réaffirme que la Commission est à la disposition des États membres pour les aider à garantir le succès de cette procédure de transposition.

B. M. Péter Csonka, directeur des Politiques en matière de justice au sein de la direction générale de la Justice et des Consommateurs, Commission européenne

M. Csonka explique que ce dossier a été particulièrement long et difficile, notamment en ce qui concerne la base juridique. Il précise que la directive de 2008 ne contenait pas de détails sur les sanctions. Il souligne que la nouvelle directive comble cette lacune et est «pionnière» grâce à la collaboration entre la Commission, le Conseil et le Parlement européen. L'ambition du texte se manifeste non seulement par la description détaillée d'une vingtaine de délits, mais aussi par celle des sanctions.

(2) https://reform-support.ec.europa.eu/support-opportunities/taieux-instrument_en, consulté le 14 juillet 2025.

(3) https://cinea.ec.europa.eu/programmes/life_en, consulté le 14 juillet 2025.

De heer Csonka wijst er nog eens op dat voor elke richtlijn die verband houdt met het strafrecht in de Europese Unie, de lidstaten efficiënte, afschrikkende en evenredige sancties moeten opleggen aan rechtspersonen en natuurlijke personen. De nieuwe richtlijn herneemt dat beginsel en voorziet in een minimale harmonisatie van de sancties met een progressief systeem dat gebaseerd is op de ernst van het misdrijf. Hij geeft het voorbeeld van zwaardere delicten, die leiden tot de dood of ernstig letsel, waarvoor de minimumgevangenisstraf kan oplopen tot tien jaar, en benadrukt de grotere afschrikkende werking in vergelijking met de vorige richtlijn.

Een ander belangrijk element is de invoering van details over de aansprakelijkheid van rechtspersonen. De lidstaten waar het beginsel van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van ondernemingen nog niet is vastgesteld, moeten equivalente systemen opzetten om de efficiëntie van de sancties te waarborgen. De sancties moeten efficiënt, afschrikkend en evenredig blijven.

Spreker wijst erop dat het berekeningssysteem voor geldboetes een nieuwigheid is. Het bestaat al in bepaalde domeinen zoals het mededingingsrecht en het recht inzake gegevensbescherming, maar ontbrak nog in de richtlijnen op het gebied van strafrecht. Hierdoor kunnen de lidstaten gebruikmaken van een percentage van de totale omzet van het betrokken bedrijf (tussen 3 en 5 %, afhankelijk van de ernst van het misdrijf), of van vaste bedragen (24 of 40 miljoen euro voor landen die het omzetpercentage niet kunnen gebruiken).

Voor gekwalificeerde misdrijven zoals ecocide gelden nog strengere sancties.

De heer Csonka preciseert dat de sancties ook van niet-strafrechtelijke aard kunnen zijn, zoals de verplichting om het milieu te herstellen – dat wil zeggen een terugkeer naar de situatie van vóór het misdrijf –, een verbod op deelname aan overheidsopdrachten, of een verbod om bepaalde economische activiteiten uit te oefenen. Hij is van mening dat dit sanctiekader volledig is, een duidelijke meerwaarde biedt op het vlak van afschrikking en handhaving, en tegelijkertijd in verhouding staat tot de ernst van het misdrijf.

Tot slot benadrukt de heer Csonka het belang van grensoverschrijdende en nationale samenwerking bij onderzoeken en vervolgingen, waarbij Europese agentschappen zoals Europol en Eurojust, het Europees openbaar ministerie, alsook de nationale autoriteiten (douane en toezichthouders) worden betrokken.

M. Csonka rappelle que, pour toute directive liée au droit pénal dans l'Union européenne, les États membres doivent imposer des sanctions efficaces, dissuasives et proportionnées aux personnes morales et physiques. La nouvelle directive reprend ce principe et prévoit une harmonisation minimale des sanctions, avec un système progressif basé sur la gravité de l'infraction. Il donne l'exemple des délits les plus graves, entraînant des décès ou des blessures graves, pour lesquels la peine de prison minimale peut aller jusqu'à dix ans, soulignant l'effet dissuasif accru par rapport à la directive précédente.

Un autre élément important est l'introduction de détails sur la responsabilité des personnes morales. Aussi, les États membres dans lesquels le principe de responsabilité pénale des sociétés n'est pas encore établi doivent mettre en place des systèmes équivalents pour assurer l'efficacité des sanctions. Les sanctions doivent rester efficaces, dissuasives et proportionnées.

L'intervenant souligne également la nouveauté d'un système de calcul des amendes, existant dans certains domaines comme par exemple le droit de la concurrence et le droit de la protection des données, mais inexistant dans les directives liées au droit pénal, ce qui permet aux États membres d'utiliser un pourcentage du chiffre d'affaires global de l'entreprise concernée (entre 3 et 5 % selon la gravité du délit) ou des montants fixes (24 ou 40 millions d'euros pour les pays ne pouvant utiliser le pourcentage du chiffre d'affaires).

Pour les délits qualifiés, comme les écocides, des sanctions encore plus importantes sont prévues.

M. Csonka précise que les sanctions peuvent être non pénales, comme l'obligation de restaurer l'environnement, c'est-à-dire, revenir à la situation avant le délit, ou l'interdiction d'accès aux marchés publics, ou l'interdiction d'exercer certaines activités économiques. Il estime que ce système de sanctions est complet et qu'il ajoute de la valeur en termes de dissuasion et d'application, tout en restant proportionnel à la gravité du délit.

Enfin, M. Csonka insiste sur l'importance de la coopération transfrontalière et nationale dans les enquêtes et les poursuites, impliquant des agences européennes telles qu'Europol, Eurojust et le Parquet européen, ainsi que les autorités nationales (douanières, de surveillance).

Met deze richtlijn wordt voor het eerst een algemene inspanning geëist van de lidstaten, die middelen moeten vrijmaken, hun personeel moeten opleiden en gespecialiseerde eenheden moeten oprichten binnen de politiediensten en rechtbanken. België wordt in dit verband aangehaald als een goed voorbeeld.

Hij eindigt met de opmerking dat de richtlijn de lidstaten verplicht om binnen twee jaar nationale strategieën voor te leggen, waarin zij toelichten hoe zij deze misdrijven willen bestrijden en voorkomen.

Spreker legt verder uit dat Eurojust een belangrijke rol speelt bij de coördinatie van misdrijven over de grenzen heen, waaronder milieuschade, ook al is dat optreden niet altijd duidelijk zichtbaar. Hij spreekt de hoop uit dat de komende statistieken zullen bijdragen aan een doeltreffendere monitoring van de grensoverschrijdende strafrechtelijke acties, een prioriteit die door de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken is vastgesteld voor de periode 2026-2029, op basis van de EU-SOCTA-verslagen (4).

Hij beklemtoont dat de richtlijn alleen zinvol zal zijn als de lidstaten ze daadwerkelijk uitvoeren en er de nodige middelen voor uittrekken, en wijst erop dat het voornaamste probleem van de vorige richtlijn was dat die alleen op papier bestond, maar in de praktijk niet werd uitgevoerd.

III. ERVARINGEN VAN DE LIDSTATEN MET DE OMZETTING VAN DE GEKWALIFICEERDE MISDRIJVEN IN HET NATIONALE RECHT

A. Het geval van België: bijdrage van de heer Elhadj Moussa Diallo, lid van de Belgische Senaat

De heer Diallo leest de bijdrage voor van de heer Ismaël Nuino, voorzitter van de commissie Justitie van de Kamer van volksvertegenwoordigers, die verhinderd is.

De heer Diallo legt uit dat het strafrecht geen gewoon rechtsgebied is; het vormt de uiterste grens en bestraft gedragingen die door de samenleving als onaanvaardbaar worden beschouwd. Hij benadrukt dat het niet gaat om een recht tussen private partijen, maar om een optreden van de Staat namens de gemeenschap, aangezien de aangerichte schade het individuele belang overstijgt en de samenleving als geheel treft.

De heer Diallo herinnert eraan dat het strafrecht zich historisch gezien vooral heeft toegespitst op aanvallen

Pour la première fois, la directive exige un effort global des États membres, qui doivent allouer des ressources, former leur personnel et mettre en place des unités spécialisées au sein des structures de police et des tribunaux, citant la Belgique comme un bon exemple.

Il conclut en mentionnant que la directive oblige les États membres à présenter des stratégies nationales dans les deux ans, expliquant comment ils comptent lutter contre et prévenir ces délits.

L'intervenant explique encore que le rôle d'Eurojust est important dans la coordination des délits transfrontaliers, y compris les dommages environnementaux, même si cette action n'est pas toujours très visible. Il formule l'espoir que les prochaines statistiques permettront un suivi plus efficace des actions répressives transfrontalières, priorité pour 2026-2029 fixée par le Conseil Justice et Affaires intérieures sur la base des rapports EU-SOCTA (4).

Il insiste sur le fait que la directive n'aura de sens que si les États membres la mettent en œuvre concrètement et y allouent les ressources nécessaires, soulignant que le principal problème de la directive précédente était qu'elle n'était appliquée que sur le papier, et non dans la pratique.

III. L'EXPÉRIENCE DES PAYS EN MATIÈRE DE TRANSPOSITION DES INFRACTIONS QUALIFIÉES DANS LE DROIT NATIONAL

A. Le cas de la Belgique: intervention de M. Elhadj Moussa Diallo, membre du Sénat de Belgique

M. Diallo lit l'intervention de M. Ismaël Nuino, président de la commission Justice de la Chambre des représentants, qui est empêché.

M. Diallo explique que le droit pénal n'est pas un droit ordinaire; il représente la limite ultime, sanctionnant les comportements jugés intolérables par la société. Il souligne que ce n'est pas un droit entre parties privées, mais l'État qui agit au nom de la collectivité, le préjudice en cause dépassant l'intérêt individuel pour affecter la société dans son ensemble.

Historiquement, M. Diallo rappelle que le droit pénal s'est concentré sur les atteintes aux personnes (vie,

(4) <https://www.europol.europa.eu/publications-events/main-reports/socra-report>, geraadpleegd op 9 juli 2025.

(4) <https://www.europol.europa.eu/publications-events/main-reports/socra-report>, consulté le 9 juillet 2025.

op personen (leven, fysieke integriteit, vrijheid, veiligheid), en er niet op gericht was het overheidsbeleid of de relatie tussen mens en natuur te reguleren. Hij voegt eraan toe dat het zelden voorkomt dat het strafrecht wordt uitgebreid naar nieuwe domeinen, en dat elke uitbreiding van betekenis is.

De heer Diallo merkt op dat het milieu lange tijd werd beschouwd als een object dat moest worden beheerd en dat voornamelijk onder het administratief of burgerlijk recht viel. Deze visie is echter veranderd door de omvang van de milieuvernietiging en de gevolgen daarvan voor de mens (bodemvervuiling, vergiftigd water, bevolkingsgroepen die aan ernstige gezondheidsrisico's worden blootgesteld). Hij voegt eraan toe dat de verandering ook verband houdt met de geleidelijke toekenning van een nieuwe juridische status aan de natuur, die inmiddels wordt erkend als een waarde op zich en is opgenomen in juridische teksten en beginselen. Deze verschuiving is niet louter symbolisch, want ze rechtvaardigt de strafrechtelijke vervolging van handelingen tegen de natuur, zelfs wanneer er geen rechtstreeks menselijke slachtoffers zijn.

De heer Diallo geeft aan dat deze paradigmaverschuiving in België heeft geleid tot een hervorming van het Strafwetboek (waarvan de inwerkingtreding gepland is voor 2026), waarin ecocide is opgenomen als een autonome misdaad, die tot de ernstigste misdrijven behoort. Hij vermeldt ook dat de recent goedgekeurde Europese richtlijn het nodige kader heeft geboden om snel en grondig vooruitgang te boeken.

Hij benadrukt dat het vernietigen van een ecosysteem niet langer slechts een abstract evenwicht verstoort, maar rechtstreeks de levensomstandigheden van duizenden mensen aantast, voedselketens vergiftigt, gronden ongeschikt maakt voor landbouw en de gezondheid van toekomstige generaties in gevaar brengt. Ecocide is dus niet alleen een misdaad tegen het milieu, maar ook, heel vaak, een aanval op de menselijke veiligheid, wat het gebruik van strafrechtelijke instrumenten rechtvaardigt.

De heer Diallo legt uit dat richtlijn 2024/1203 een belangrijke stap vormt voor de Europese Unie, aangezien ze de lidstaten voor het eerst verplicht om een samenhangend geheel van ernstige milieuschendingen expliciet strafbaar te stellen. De tekst vermeldt specifieke misdrijven, zoals wijdverspreide lucht-, water- of bodemverontreiniging, illegale vernietiging van natuurlijke habitats, onrechtmatig beheer van gevaarlijke afvalstoffen, handel in verboden producten en grootschalige ontbossing.

intégrité physique, liberté, sécurité) et n'a pas été conçu pour gérer les politiques publiques ou les relations entre l'homme et la nature. Il ajoute qu'il est rare que le droit pénal s'étende à de nouveaux domaines, et que chaque extension est significative.

M. Diallo observe que l'environnement a longtemps été perçu comme un objet de gestion, relevant principalement du droit administratif ou civil. Cependant, cette perspective a changé en raison de l'ampleur des destructions environnementales et de leurs conséquences humaines (sols contaminés, eaux empoisonnées, populations exposées à des risques sanitaires graves). Il ajoute que ce changement est également dû à l'acquisition progressive d'un nouveau statut juridique par la nature, désormais reconnue comme une valeur en soi et intégrée dans les textes et principes juridiques. Ce déplacement n'est pas purement symbolique, car il justifie la poursuite pénale de comportements dirigés contre la nature, même en l'absence de victime humaine directe.

M. Diallo indique qu'en Belgique, ce changement de paradigme s'est traduit par une réforme du Code pénal (dont l'entrée en vigueur est prévue en 2026), qui fera de l'écocide un crime autonome parmi les infractions les plus graves. Il mentionne également que la directive européenne récemment adoptée a fourni le cadre nécessaire pour progresser rapidement et solidement.

Il souligne que détruire un écosystème ne perturbe plus seulement un équilibre abstrait, mais affecte directement les conditions d'existence de milliers de personnes, empoisonne les chaînes alimentaires, rend les terres impropres à la culture et compromet la santé des générations futures. L'écocide est ainsi non seulement un crime contre l'environnement, mais aussi, très souvent, une attaque contre la sécurité humaine, ce qui justifie l'utilisation de l'outil pénal.

M. Diallo explique que la directive 2024/1203 marque une étape importante pour l'Union européenne, car elle exige pour la première fois des États membres qu'ils pénalisent explicitement un ensemble cohérent d'atteintes graves à l'environnement. Le texte identifie des infractions précises telles que la pollution généralisée de l'air, de l'eau ou du sol, la destruction illégale d'habitats naturels, la gestion illicite de déchets dangereux, le commerce de produits interdits et la déforestation massive.

Hij preciseert dat de richtlijn afschrikkende sancties invoert, met gevangenisstraffen tot tien jaar en aanzienlijke geldboetes voor bedrijven. De richtlijn bepaalt ook verzwarende omstandigheden, met name in geval van blijvende of onomkeerbare vernietiging van een ecosysteem, of wanneer de volksgezondheid rechtstreeks wordt bedreigd.

De heer Diallo benadrukt het door de richtlijn erkende verband tussen schade aan de natuur en schade aan de volksgezondheid, wat een belangrijke evolutie inhoudt: de bescherming van het menselijk leven tegen de gevolgen van destructieve industriële activiteiten is voortaan een prioriteit. Door deze gedragingen in het strafrecht onder te brengen, erkent de richtlijn hun ernst en de onherstelbare gevolgen ervan. De richtlijn legt bovendien een nauwere samenwerking op tussen de autoriteiten en biedt een juridische basis om op te treden tegen machtige actoren.

De heer Diallo wijst erop dat de debatten in België al ver gevorderd waren, en dat de hervorming van het Belgische Strafwetboek, eveneens aangenomen in 2024, voorziet in de invoering van een autonoom misdrijf van ecocide. Hij vermeldt dat artikel 94 gevangenisstraffen van vijftien tot twintig jaar oplegt voor opzettelijke handelingen die ernstige, grootschalige en blijvende schade aan het milieu toebrengen. Het toepassingsgebied ervan blijft beperkt tot de federale bevoegdheden (de Noordzee, radioactieve stoffen, grensoverschrijdende vervuiling), maar het loutere bestaan ervan betekent een keerpunt.

Spreker stelt dat de richtlijn niet als inspiratiebron voor de Belgische wet heeft gediend, maar deze wel heeft versterkt door op Europees niveau dezelfde overtuiging vast te leggen: bepaalde vormen van aantastingen van de natuur vallen voortaan onder het strafrecht vanwege hun omvang en ernst.

De heer Diallo besluit dat deze keuze het openbaar ministerie, de rechters, de milieu-inspectiediensten en de actoren op het terrein ertoe verplicht zich deze nieuwe wettelijke basis eigen te maken. Die keuze houdt ook in dat de Federale Staat zijn rol binnen zijn bevoegdheidsdomeinen ten volle moet opnemen, en benadrukt de behoefte aan adequate middelen.

Hij benadrukt dat deze richtlijn weliswaar een belangrijke stap voorwaarts betekent, maar niet als wondermiddel mag worden gezien. De bestrijding van milieucriminaliteit vereist krachtige en gecoördineerde maatregelen van de lidstaten. De opname van ecocide in het Belgische recht is niet de enige oplossing voor de

Il précise que la directive introduit des sanctions dissuasives, allant jusqu'à dix ans d'emprisonnement et des amendes considérables pour les entreprises. Elle prévoit également des circonstances aggravantes, notamment en cas de destruction durable ou irréversible d'un écosystème ou lorsque la santé humaine est directement menacée.

M. Diallo insiste sur le lien assumé entre l'atteinte à la nature et l'atteinte à la santé publique, marquant une évolution majeure où la protection de la vie humaine contre les effets d'activités industrielles destructrices est désormais une priorité. En intégrant ces comportements dans le champ pénal, la directive reconnaît leur gravité et leurs conséquences irréparables. Elle impose par ailleurs une coordination plus étroite entre les autorités et offre un socle juridique pour faire face aux acteurs puissants.

M. Diallo rappelle que les débats en Belgique étaient déjà avancés, et que la réforme du Code pénal belge, également adoptée en 2024, introduit une infraction autonome d'écocide. Il mentionne que l'article 94 prévoit des peines de quinze à vingt ans de prison pour les actes délibérés causant des dommages graves, étendus et durables à l'environnement. Son champ d'application sera limité aux compétences fédérales (mer du Nord, matières radioactives, pollutions transfrontalières), mais son existence même marque un tournant.

L'intervenant affirme que la directive n'a pas inspiré la loi belge, mais est venue la conforter en inscrivant à l'échelle européenne la même conviction que certaines atteintes à la nature relèvent désormais du droit pénal en raison de leur ampleur et de leur gravité.

M. Diallo conclut que ce choix engage le ministère public, les juges, les services d'inspection environnementale et les acteurs de terrain à s'approprier cette nouvelle base légale. Il implique également que l'État fédéral joue pleinement son rôle dans ses domaines de compétence, soulignant la nécessité de moyens adéquats.

Il insiste sur le fait que, bien que cette directive représente une avancée majeure, elle ne doit pas être perçue comme une solution miracle. La lutte contre la criminalité environnementale nécessite une action ferme et concertée des États membres. L'introduction de l'écocide dans le droit belge n'est pas la seule solution aux

klimaat- of milieu-uitdagingen, maar ze zendt wel een krachtig politiek signaal uit en biedt een nieuw juridisch instrument. Ze geeft uitdrukking aan de verhoogde eis tot aansprakelijkheid van degenen die welbewust ernstige en blijvende schade toebrengen aan ons gemeenschappelijke leefmilieu.

De heer Diallo bevestigt dat de Europese richtlijn het door België gekozen kader bevestigt en consolideert, waardoor het land in een coherente Europese dynamiek wordt geplaatst, terwijl toch ook ruimte wordt gelaten voor de pioniersrol die bepaalde nationale wetten kunnen vervullen.

Hij is van mening dat het nu essentieel is om deze positie daadwerkelijk in te nemen door van dit nieuwe kader een levend, operationeel en daadwerkelijk toegepast recht te maken, in ieders belang.

B. Het geval van Duitsland: bijdrage van de heer Benjamin Limbach, lid van de *Bundesrat* van Duitsland

De heer Limbach brengt bij het begin van zijn bijdrage een specifiek element uit de richtlijn onder de aandacht. Hij verduidelijkt dat krachtens de nieuwe richtlijn rechtspersonen aansprakelijk moeten worden gesteld wanneer een milieumisdrijf tot hun voordeel is gepleegd door een orgaan of een lid van een orgaan met een leidinggevende functie, of wanneer een verzuim van hun kant het begaan van een dergelijk misdrijf mogelijk heeft gemaakt.

Spreker legt uit dat artikel 7 van de richtlijn voorziet in geldboetes en aanvullende maatregelen, zoals herstelverplichtingen, systemen voor milieuconformiteit, uitsluiting van toegang tot overheidsfinanciering, handelsverboden, intrekking van vergunningen, rechterlijk toezicht, ontbinding en sluiting van entiteiten.

Hij is van mening dat de lidstaten die beschikken over een strafrecht voor ondernemingen dit zonder problemen moeten kunnen toepassen. Hij benadrukt dat deze benadering op basis van het strafrecht evenwel ontbreekt in Duitsland, om historische en structurele redenen, met name vanwege de specifieke invulling van het schuldprincipe die daar wordt gehanteerd. Duitsland voorziet wel degelijk in sancties voor misdrijven die door rechtspersonen worden gepleegd, maar van een ander type en in de vorm van administratieve geldboetes. Die boetes kunnen oplopen tot 10 miljoen euro per misdrijf en 5 miljoen euro bij nalatigheid, en in sommige gevallen zelfs tot tien keer dat bedrag.

défis climatiques ou environnementaux, mais elle envoie un signal politique fort et offre un nouvel outil juridique. Elle exprime une exigence de responsabilité accrue pour ceux qui causent des dommages graves et durables à notre environnement commun en connaissance de cause.

M. Diallo affirme que la directive européenne confirme et consolide le cadre choisi par la Belgique, plaçant le pays dans une dynamique européenne cohérente tout en reconnaissant que certaines législations nationales peuvent être à l'avant-garde.

Il estime qu'il est désormais essentiel d'assumer cette position en faisant de ce nouveau cadre un droit vivant, opérationnel et effectivement appliqué pour le bien de tous.

B. Le cas de l'Allemagne: intervention de M. Benjamin Limbach, membre du *Bundesrat* d'Allemagne

M. Limbach débute son exposé en mettant en évidence un élément spécifique de la directive. Il précise qu'en vertu de la nouvelle directive, les personnes morales doivent être tenues responsables lorsqu'une infraction environnementale a été commise à leur profit par un organe ou une partie d'organe ayant un poste de direction, ou lorsqu'un manquement de leur part a permis la commission d'une telle infraction.

L'intervenant explique que l'article 7 de la directive prévoit des sanctions pécuniaires et d'autres mesures telles que des obligations de restauration, des systèmes de conformité environnementale, des exclusions de fonds publics, des interdictions commerciales, le retrait de l'agrément, la surveillance judiciaire, la dissolution et la fermeture des entités.

Il estime que les États membres dotés d'un droit pénal des entreprises devraient être en mesure de les mettre en œuvre sans problème. Il souligne qu'en Allemagne, en revanche, cette approche du droit pénal est absente pour des motifs historiques et structurels, en raison de la conception du principe de culpabilité qui est défendue. L'Allemagne prévoit bien des sanctions pour des infractions commises par des personnes morales mais d'un type différent et sous forme d'amendes administratives. Les amendes peuvent aller jusqu'à 10 millions d'euros pour une infraction et 5 millions d'euros en cas de négligence, et peuvent être multipliées par dix dans certains cas.

Artikel 7, paragraaf 3, van de richtlijn vereist dat de sancties bij zware misdrijven kunnen oplopen tot 40 miljoen euro of 5 % van de wereldwijde omzet. Voor minder zware misdrijven kunnen ze oplopen tot 24 miljoen euro of 3 % van de omzet. De heer Limbach benadrukt dat al deze bepalingen in het Duitse recht moeten worden omgezet. Niettemin wordt het voorkomen van moedwillige wetsovertredingen in Duitsland al gewaarborgd. Hij legt uit dat wanneer een rechtspersoon economisch voordeel haalt uit een administratief misdrijf, de geldboete hoger moet liggen dan de verrijking.

Hij vermeldt dat Duitsland bereid is relevante statistieken te verstrekken zodra artikel 22 is omgezet, maar haalt alvast enkele geïsoleerde gevallen aan. Zo noemt hij de boete van meer dan een miljard euro die Volkswagen in 2018 opgelegd kreeg wegens een misdrijf rond diesel, waarbij het strafrechtelijke gedeelte slechts 5 miljoen euro bedroeg. Hij benadrukt dat de vervolging van dergelijke misdrijven niet beperkt mag blijven tot enkele spectaculaire geïsoleerde gevallen.

De heer Limbach merkt op dat het opportuniteitsbeginsel in het Duitse administratieve recht – dat de autoriteiten toestaat op te treden zonder dat ze daartoe verplicht zijn – er te vaak toe leidt dat ondernemingen geen boete opgelegd krijgen, gelet op de complexiteit en de inspanningen die het onderzoek naar dergelijke misdrijven vergt. Een algemene vervolgingsplicht zou echter strijdig zijn met het Duitse strafrecht. Daarom is hij van mening dat de autoriteiten in principe verplicht zouden moeten zijn om een geldboete op te leggen wanneer ondernemingen misdrijven plegen, tenzij er specifieke redenen zijn om daarvan af te zien.

Wat de moeilijkheid betreft om onderzoeken te voeren en bewijsmateriaal te verzamelen, stelt hij voor om opleidingen en specialisatieprogramma's op te zetten. Hij wijst erop dat, overeenkomstig de artikelen 17 en 18 van de richtlijn, Noordrijn-Westfalen een gespecialiseerde instantie heeft opgericht – de enige in Duitsland – die zich uitsluitend toelegt op de vervolging van milieumisdrijven. Dit is het enige parket in Duitsland dat zich exclusief bezighoudt met strafprocedures inzake milieudelicten. Deze entiteit staat ter beschikking van andere Duitse autoriteiten om hen hierin te ondersteunen.

De heer Limbach geeft ook aan dat het bevoegde instituut voor de opleiding van de magistraten zal worden verzocht om het opleidingsaanbod op dit gebied uit te breiden en te verdiepen.

L'article 7, paragraphe 3, de la directive exige que, pour les infractions graves, les sanctions puissent atteindre 40 millions d'euros ou 5 % du chiffre d'affaires mondial. Pour les infractions moins graves, elles peuvent s'élever à 24 millions d'euros ou 3 % du chiffre d'affaires. M. Limbach insiste sur la nécessité de transposer toutes ces dispositions en droit allemand. Néanmoins, la prévention de la transgression délibérée du droit est déjà assurée en Allemagne. Il explique que si une personne morale tire un avantage économique d'une infraction administrative, l'amende doit dépasser cet enrichissement.

Il mentionne que l'Allemagne est disposée à fournir des statistiques pertinentes une fois l'article 22 mis en œuvre, mais évoque déjà certains cas isolés. Par exemple, il cite l'amende de plus d'un milliard d'euros infligée à Volkswagen en 2018 pour une infraction liée au diesel, dont la partie répressive ne s'élevait qu'à 5 millions d'euros. Il précise que les poursuites liées à ces infractions ne doivent pas se limiter à des cas isolés spectaculaires.

M. Limbach fait remarquer que le principe d'opportunité des poursuites en droit administratif allemand, qui permet aux autorités d'intervenir sans y être obligées, incite trop souvent à ne pas infliger d'amende aux entreprises, compte tenu de la complexité et des efforts qu'impliquent les enquêtes sur ce type d'infractions. Une obligation générale de poursuivre serait toutefois contraire au droit allemand des infractions pénales. Ainsi, à son avis, dans le cas des infractions commises par des entreprises, les autorités devraient en principe être tenues d'infliger une amende, à moins que des raisons spécifiques ne justifient de ne pas le faire.

Concernant la difficulté de mener les enquêtes et d'obtenir des preuves, il suggère la mise en place de formations et de programmes de spécialisation. Il indique que, conformément aux articles 17 et 18 de la directive, la Rhénanie du Nord-Westphalie a créé un organisme spécialisé unique en Allemagne, qui se consacre uniquement aux poursuites liées à la criminalité environnementale. C'est le seul parquet spécialisé en Allemagne à traiter exclusivement les procédures pénales environnementales. Cette entité est à la disposition des autres autorités allemandes pour les soutenir.

M. Limbach indique également que l'institution compétente pour la formation des magistrats sera sollicitée afin d'élargir et d'approfondir son offre de formations nécessaires dans cette matière.

Tot slot concludeert hij dat al deze veranderingen essentieel zijn om de nieuwe generaties toegang te waarborgen tot schone lucht, schoon water en vruchtbare bodems. Dit is ook noodzakelijk voor het behoud van essentiële ecosystemen en maakt een gedeelde verantwoordelijkheid uit.

C. Het geval van Italië: toespraak van de heer Massimo Milani, lid van de Italiaanse Kamer van volksvertegenwoordigers

In zijn inleiding benadrukt de heer Milani dat Italië veel belang hecht aan de bestrijding van milieucriminaliteit. Deze prioriteit blijkt uit het bestaan van een parlementaire bicamerale onderzoekscommissie sinds 1996, die specifiek aan dit thema is gewijd. Hoewel deze commissie geen repressieve autoriteit is, beschikt ze over aanzienlijke bevoegdheden om de doeltreffendheid en samenhang van de preventie en de bestrijding van milieucriminaliteit te garanderen.

Hij legt uit dat deze commissie onderzoeken kan voeren om duidelijkheid te verkrijgen over illegale activiteiten in de afvalcyclus, de betrokken organisaties, de rol van de georganiseerde misdaad (vooral van maffieuze aard), en illegaal gedrag binnen de overheidsdiensten, ook met betrekking tot het gebruik van middelen uit het Nationaal Plan voor Herstel en Veerkracht. Deze bijzondere commissie kan ook verbanden in kaart brengen tussen illegale activiteiten in de afvalsector en andere economische activiteiten, en specifiek onderzoek doen naar grensoverschrijdend afvalverkeer, meer bepaald van gevaarlijk afval, in samenwerking met de autoriteiten van de bestemmingslanden.

Ten slotte kan de commissie toezien op de correcte toepassing van de bestaande milieuwetgeving, inclusief die van Europese oorsprong, en verslag uitbrengen aan het Parlement – jaarlijks of telkens wanneer zij dat nodig acht.

De heer Milani benadrukt dat de betrokken commissie een uiterst belangrijk instrument vormt voor het parlementair toezicht op de werking van het Italiaanse systeem ter bestrijding van milieucriminaliteit, waarin verschillende actoren een rol spelen. Hij verwijst ook naar de milieupolitietaken die zijn toegewezen aan iedereen die gerechtelijke politiefuncties en administratief toezicht uitoefent, alsook aan gerechtelijke ambtenaren met territoriale bevoegdheid.

Hij voegt daaraan toe dat het Italiaans Instituut voor milieubescherming en -onderzoek (ISPRA (5)) en de

(5) <https://www.isprambiente.gov.it/en/istituto>, geraadpleegd op 9 juli .2025

Enfin, il conclut que tous ces changements sont indispensables pour garantir aux nouvelles générations l'accès à un air et une eau propres, ainsi qu'à des sols fertiles. Cela est également nécessaire pour préserver des écosystèmes essentiels et relève de la responsabilité commune.

C. Le cas de l'Italie: intervention de M. Massimo Milani, membre de la Chambre des députés d'Italie

En préambule, M. Milani souligne que l'Italie accorde une grande importance à la lutte contre la criminalité environnementale. Cette priorité est confirmée par l'existence, depuis 1996, d'une commission d'enquête parlementaire bicamérale dédiée. Bien que cette commission ne soit pas une autorité répressive, elle possède des compétences significatives pour garantir l'efficacité et la cohérence de la prévention et de la lutte contre la criminalité environnementale.

Il explique que cette commission peut mener des enquêtes pour faire la lumière sur les activités illégales liées au cycle des déchets, les organisations impliquées, le rôle de la criminalité organisée (en particulier de type mafieux), et les comportements illégaux au sein de l'administration publique, y compris concernant l'utilisation des fonds du Plan national de relance et de résilience. Cette commission spéciale peut également identifier les liens entre les activités illégales dans le domaine des déchets et d'autres activités économiques, et enquêter spécifiquement sur le trafic transfrontalier de déchets, notamment dangereux, en coopération avec les autorités des pays destinataires.

Enfin, elle peut vérifier la bonne application de la législation environnementale existante, y compris celle d'origine européenne, et fait rapport au Parlement annuellement ou chaque fois qu'elle le juge nécessaire.

M. Milani souligne que la commission concernée constitue un instrument très important pour contrôler au niveau parlementaire le fonctionnement du dispositif italien de lutte contre la criminalité environnementale, qui comprend une pluralité d'acteurs. Il cite aussi les missions de police de l'environnement attribuées à tous ceux qui exercent des fonctions de police judiciaire et de surveillance administrative, ainsi qu'aux officiers judiciaires à compétence territoriale.

Il ajoute que l'Institut italien pour la protection et la recherche environnementale (ISPRA (5)) et les agences

(5) <https://www.isprambiente.gov.it/en/istituto>, consulté le 9 juillet 2025.

regionale agentschappen voor milieubescherming, die deel uitmaken van het nationale systeem voor milieubescherming, eveneens een toezichthoudende rol spelen.

Hij stelt dat dit model een brede preventie en bestrafing van milieumisdrijven op het hele grondgebied waarborgt. Het biedt tevens mechanismen en fora voor systematische en regelmatige coördinatie, zowel op nationaal niveau als met de Europese agentschappen en de autoriteiten van de andere lidstaten. Een belangrijk voorbeeld is het netwerk van Italiaanse advocaten-generaal op het gebied van milieuzaken, dat sinds 2018 deel uitmaakt van het ENPE (6), het Europese netwerk van milieuprocurers.

De heer Milani geeft aan dat de Italiaanse opsporingsdiensten regelmatig deelnemen aan Europese coördinatiefora, zoals het netwerk voor de bestrijding van milieucriminaliteit (EnviCrimeNet (7)) en EMPACT, het platform voor multidisciplinaire samenwerking ter bestrijding van georganiseerde misdaad en ernstige vormen van internationale criminaliteit. Deze fora worden gecoördineerd door de lidstaten en ondersteund door de Europese instellingen en agentschappen.

Spreeker stelt dat de bestaande akkoorden weliswaar nuttig zijn, maar niet volstaan. Hij is van mening dat een echte kwalitatieve sprong voorwaarts in de strijd tegen milieucriminaliteit enkel mogelijk is door de rol van Europol te versterken, in het bijzonder wat de technische en operationele ondersteuning aan de nationale autoriteiten betreft, om zo de coördinatie van hun onderzoeken te vergemakkelijken. In dit verband benadrukt hij het belang van een systematische uitwisseling van alle beschikbare gegevens binnen de Europese agentschappen, zoals Europol en Frontex (8), over grensoverschrijdend crimineel gedrag en de daders ervan.

Hij legt uit dat recente ervaringen aantonen dat deze doelstelling wordt belemmerd door de strikte toepassing van de Europese wetgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens. Hij verwijst naar het geval waarbij de systematische uitwisseling van persoonsgegevens tussen Frontex en Europol werd stopgezet met betrekking tot personen die verdacht worden van ernstige misdrijven in verband met illegale immigratie en mensenhandel, naar aanleiding van adviezen van de Europese toezichthouder voor gegevensbescherming (EDPS). De heer Milani geeft aan dat deze kwestie ter sprake werd gebracht in het Europees Parlement en ook door de Italiaanse delegatie binnen de toezichthoudende groep van Europol.

(6) <https://www.environmentalprosecutors.eu/>, geraadpleegd op 9 juli 2025.

(7) <https://www.envicrimenet.eu/>, geraadpleegd op 9 juli 2025.

(8) <https://www.frontex.europa.eu/>, geraadpleegd op 9 juli 2025.

régionales de protection de l'environnement, intégrées dans le système national de protection de l'environnement, jouent également un rôle de surveillance.

Il affirme que ce modèle garantit une prévention et une répression généralisée des délits environnementaux sur l'ensemble du territoire. Il fournit également des mécanismes et des forums pour une coordination systématique et régulière tant au niveau national qu'avec les agences européennes et les autorités des autres États membres. Un exemple important est le réseau des avocats généraux italiens en matière environnementale, qui fait partie, depuis 2018, de l'ENPE (6), le réseau européen des procureurs en matière d'environnement.

M. Milani indique que les services répressifs italiens participent régulièrement aux forums de coordination européens, tels que le réseau de lutte contre la criminalité environnementale (EnviCrimeNet (7)) et EMPACT, la plateforme de coopération pluridisciplinaire visant à lutter contre la criminalité organisée et les formes graves de criminalité internationale. Ces forums sont coordonnés par les États membres et soutenus par les institutions et agences européennes.

L'intervenant affirme que les accords existants, bien qu'utiles, ne sont pas suffisants. Il estime qu'un véritable saut qualitatif dans la lutte contre la criminalité environnementale nécessite de renforcer le rôle d'Europol, notamment son soutien technique et opérationnel aux autorités nationales, afin de faciliter la coordination de leurs enquêtes. Dans cette optique, il souligne l'importance d'un échange systématique de toutes les données disponibles au sein des agences européennes comme Europol et Frontex (8), concernant les comportements criminels transfrontaliers et leurs auteurs.

Il explique que l'expérience récente montre que cet objectif est entravé par l'application stricte de la législation européenne sur la protection des données personnelles. Il rappelle le cas de l'interruption de l'échange systématique de données personnelles entre Frontex et Europol concernant des personnes soupçonnées d'infractions graves liées à l'immigration clandestine et à la traite des êtres humains, à la suite d'avis du contrôleur européen de la protection des données (CEPD). M. Milani indique que cette question a été soulevée au Parlement européen, ainsi que par la délégation italienne au sein du groupe de contrôle d'Europol. À ces deux occasions, la nécessité d'un juste équilibre entre la sécurité publique

(6) <https://www.environmentalprosecutors.eu/>, consulté le 9 juillet 2025.

(7) <https://www.envicrimenet.eu/>, consulté le 9 juillet 2025.

(8) <https://www.frontex.europa.eu/>, consulté le 9 juillet 2025.

Bij beide gelegenheden werd de noodzaak benadrukt van een juist evenwicht tussen openbare veiligheid en de bescherming van persoonsgegevens. Hij voegt daaraan toe dat betrouwbare en hoogwaardige informatie die door Frontex wordt verzameld bij de controles aan de buitengrenzen – met name via vliegtuigen en drones – van doorslaggevend belang zou kunnen zijn om daders te identificeren van misdaden zoals het lozen van afvalwater of giftige stoffen in zee, of de illegale handel in vervuilende stoffen.

Hij suggereert dat wijzigingen van de geldende wetgeving moeten worden overwogen om een zo breed en doeltreffend mogelijke samenwerking en gegevensuitwisseling tussen alle betrokken agentschappen en nationale autoriteiten te waarborgen.

Volgens de heer Milani hangt milieumisdaad vaak samen met andere grensoverschrijdende criminele fenomenen, zoals corruptie of witwaspraktijken. Er bestaan echte netwerken waarbij organisaties betrokken zijn die actief zijn in zowel EU-lidstaten als derde landen. Daarom acht hij het essentieel om een geïntegreerde en multidisciplinaire aanpak te ontwikkelen, inclusief een versterking van de mechanismen voor gerechtelijke en onderzoekscoördinatie, ook op EU-niveau.

IV. GEDACHTEWISSELING

De heer Glad Aurel Varga, lid van de Roemeense Senaat, stelt dat industriële vervuiling vaak een bewuste daad is, ingegeven door winstbejag, en dat daarom rekening moet worden gehouden met de aansprakelijkheid van de raden van bestuur voor de beslissingen die ze hebben genomen. Hij is van mening dat de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen essentieel is, met sancties die streng genoeg zijn om een echte impact te hebben op de bedrijven. Hij geeft aan dat Roemenië momenteel bezig is met de omzetting van de richtlijn inzake milieucriminaliteit, om deze aansprakelijkheid te versterken. Hoewel er een juridisch kader bestaat, ontbreekt het volgens hem aan duidelijkheid in de toepassing en definities. De heer Varga werpt vragen op over de strafrechtelijke vervolging van bestuurders, de invoering van verplichte waarborgen en de mogelijkheid tot opschorting van bedrijfsactiviteiten.

Hij besluit dat Roemenië graag wil bijdragen aan een doeltreffend Europees kader voor de toepassing van deze wetgeving vanaf 2026.

De heer Mario Furore, lid van het Europees Parlement, verklaart dat de strijd tegen milieucriminaliteit van

et la protection des données personnelles a été soulignée. Il ajoute que les informations fiables et de haute qualité collectées par Frontex lors des contrôles aux frontières extérieures, notamment via aéronefs et drones, pourraient s'avérer décisives pour identifier les auteurs de crimes tels que le déversement d'eaux usées ou de substances toxiques en mer, ou le commerce illégal de substances polluantes.

Il suggère que des modifications devraient être envisagées à la législation en vigueur pour garantir la collaboration la plus large et efficace possible, ainsi que l'échange de données entre toutes les agences et autorités nationales concernées.

Selon M. Milani, la criminalité environnementale est souvent liée à d'autres phénomènes criminels transfrontaliers, comme la corruption ou le blanchiment d'argent. Il existe de véritables filières impliquant des organisations actives dans les États membres de l'UE et dans les pays tiers. Par conséquent, il pense qu'il est essentiel de mettre en place une approche intégrée et pluridisciplinaire, incluant un renforcement des mécanismes de coordination judiciaire et d'enquête, y compris au niveau de l'UE.

IV. ÉCHANGE DE VUES

M. Glad Aurel Varga, membre du Sénat de Roumanie, affirme que la pollution industrielle est souvent une action délibérée motivée par le profit, nécessitant de considérer la responsabilité des décisions prises en conseil d'administration. Il juge la responsabilité pénale des personnes morales indispensable, avec des sanctions suffisamment sévères pour impacter les entreprises. Il indique que la Roumanie transpose actuellement la directive sur les crimes environnementaux pour consolider cette responsabilité, en précisant que le cadre existe mais manque de clarté dans son application et ses définitions. M. Varga s'interroge sur la poursuite des administrateurs, la mise en place de garanties obligatoires et la possibilité de suspension d'activité.

Il conclut que la Roumanie souhaite contribuer à un cadre européen efficace pour l'application de cette législation dès 2026.

M. Mario Furore, membre du Parlement européen, souligne l'importance cruciale de la lutte contre la

cruciaal belang is voor de gezondheid van de burgers en de bescherming van het leefmilieu. Hij legt uit dat Italië zijn milieubeschermingssysteem aanzienlijk heeft aangescherpt, met name door de oprichting van de voormelde speciale onderzoekscommissie, en door tien jaar geleden een baanbrekende wet aan te nemen waarin milieurampen en andere misdrijven in het Italiaanse strafwetboek zijn opgenomen, met bijbehorende straffen en sancties. Hij geeft aan dat er de afgelopen jaren ongeveer zeventienduizend misdrijven in dit kader zijn gepleegd.

Volgens spreker is het essentieel dat de strijd op Europees niveau wordt opgevoerd, met name door middel van een richtlijn die de nationale aanpak harmoniseert. Hij benadrukt echter dat repressie alleen niet voldoende is, omdat deze vaak wordt belemmerd door bureaucratie.

Hij roept op tot snellere maatregelen tegen illegale activiteiten en tot meer middelen, fondsen en hulp voor regio's en lidstaten om hen van deze kwalen te bevrijden.

De heer Ton Diepeveen, lid van het Europees Parlement, benadrukt op basis van de Nederlandse ervaring hoe belangrijk het is om de burgers te betrekken bij het melden van milieumisdrijven en naar hen te luisteren. Hij haalt een recent geval aan van het lozen van giftige korrels, waarbij ondanks talrijke meldingen de waarschuwingen niet altijd werden gehoord en het bedrijf zelfs werd gesteund door een ministerie. Hij betreurt de kloof tussen theorie en praktijk en pleit ervoor om klokkenluiders te steunen en schadevergoedingen te overwegen.

Hij is sceptisch over het succes van de strijd tegen milieucriminaliteit in Nederland en wijst op het geringe aantal succesvolle rechtszaken als gevolg van de zware bewijslast en de onderschatting van de schade. Ondanks de beschikbare opleidingen en expertise zijn de resultaten beperkt. De heer Diepeveen suggereert dat er andere belangen, ook op ministerieel niveau, in het spel zijn. Er moet onderzoek worden verricht naar het toezicht, de handhaving en het vermogen van de parketten om deze criminaliteit doeltreffend aan te pakken. Hij vraagt zich immers af waarom er zo weinig gerechtelijke vervolgingen plaatsvinden.

De heer Krzysztof Śmieszek, lid van het Europees Parlement, benadrukt de fundamentele rol van de nationale parlementen die verder gaat dan alleen het goedkeuren van Europese wetgeving, en wijst op het belang van een correcte tenuitvoerlegging ervan. Hij voegt eraan toe dat de maatregelen nog maar net zijn begonnen en dat er extra middelen, met name financiële middelen,

criminalité environnementale pour la santé des citoyens et la protection des territoires. Il explique que l'Italie a considérablement renforcé son système de protection environnementale, notamment avec la création d'une commission d'enquête dédiée, citée ci-dessus, et l'adoption il y a dix ans d'une loi révolutionnaire introduisant la catastrophe environnementale et d'autres délits dans le code pénal italien, avec des peines et sanctions associées. Il précise qu'environ sept mille délits ont été commis dans ce cadre les dernières années.

L'intervenant estime qu'un renforcement de la lutte au niveau européen, notamment par une directive harmonisant les approches nationales, est essentiel. Cependant, il insiste sur le fait que la répression seule ne suffit pas car elle est souvent entravée par la bureaucratie.

Il appelle à une action plus rapide contre les activités illicites et à davantage de ressources, de fonds et d'aide pour les régions et États membres afin de les libérer de ces fléaux.

M. Ton Diepeveen, membre du Parlement européen, s'appuyant sur l'expérience néerlandaise, souligne l'importance d'impliquer les citoyens dans le signalement des infractions environnementales et de les entendre. Il cite un cas récent de déversement de granulés toxiques, où malgré de nombreux signalements, les alertes n'ont pas toujours été entendues, l'entreprise ayant même été soutenue par un ministère. Il déplore la dichotomie entre la théorie et la pratique, insistant sur la nécessité de soutenir les lanceurs d'alerte et d'envisager des dommages et intérêts.

Il exprime son scepticisme quant au succès de la lutte contre la criminalité environnementale aux Pays-Bas, pointant le faible nombre d'affaires judiciaires abouties en raison de la lourde charge de la preuve et de la sous-estimation des dégâts. Malgré les formations et l'expertise disponibles, les résultats sont limités. M. Diepeveen suggère que d'autres intérêts, y compris au niveau ministériel, sont en jeu, et insiste sur l'importance d'examiner la surveillance, l'application et la capacité des parquets à gérer efficacement cette criminalité, s'interrogeant sur les raisons du faible nombre de poursuites judiciaires.

M. Krzysztof Śmieszek, membre du Parlement européen, insiste sur le rôle fondamental des parlements nationaux au-delà de la simple adoption de la législation européenne, soulignant l'importance de sa mise en œuvre correcte. Il ajoute que l'action ne fait que commencer et qu'elle nécessitera des ressources supplémentaires, notamment financières, ainsi qu'une préparation

nodig zullen zijn, evenals een adequate voorbereiding van het rechtssysteem om de toepassing van de regels te waarborgen.

Op basis van zijn ervaring stelt hij dat goed opgestelde wetten zinloos zijn zonder een goed begrip en een correcte toepassing ervan door de rechterlijke macht.

Ten slotte concludeert hij dat de parlementsleden de acties van de uitvoerende macht en de omzetting van de nieuwe wettelijke bepalingen nauwgezet moeten opvolgen, aangezien de goedkeuring van de richtlijn slechts de eerste stap is.

Mevrouw Martina Rose-Marie Kempf, lid van de Duitse *Bundestag*, vraagt hoe de richtlijn in Duits recht kan worden omgezet, als men weet dat de sancties er al vrij zwaar zijn.

De heer Limbach reageert op de opmerking van de heer Diepeveen over de doeltreffendheid van de bestrijding van milieucriminaliteit.

Hij wijst erop dat de autoriteit die belast is met de vervolging van milieumisdaden in Dortmund, Noordrijn-Westfalen, opgericht in 2023 en aangehaald in zijn inleidende uiteenzetting, steeds meer dossiers behandelt. In het eerste jaar waren dat er honderd, het jaar daarna honderdzeventig. Deze instantie behandelt met name grote zaken, terwijl minder belangrijke zaken volgens de «klassieke» juridische procedure worden behandeld. Tot de behandelde zaken behoren onder meer gevallen van illegale verwerking van verontreinigde grond en de bestrijding van «afvalkartels».

De heer Limbach verklaart dat niet alleen een milieuparket, maar ook een milieupolitie is ingesteld om een efficiëntere samenwerking te waarborgen, met één aanspreekpunt voor een gecoördineerde actie. Volgens hem is deze nauwe samenwerking tussen parket en politie de meest effectieve methode, waarmee al aanzienlijke vooruitgang is geboekt.

Ten slotte acht de heer Limbach het mogelijk om de zwaardere sancties waarin de richtlijn voorziet, in het Duitse recht op te nemen. Hij vindt de huidige sancties ontoereikend en is ervan overtuigd dat de Duitse wetgever in staat zal zijn om de richtlijn op doeltreffende wijze om te zetten.

De heer Ola Elvestuen, lid van het Noorse *Stortinget*, legt uit dat zijn geval bijzonder is, aangezien het onderwerp niet onder de Europese Economische Ruimte valt. De heer Elvestuen is aanwezig om inspiratie op te doen voor

adéquate du système judiciaire pour garantir l'application des règles.

Fort de son expérience, il affirme que des lois bien écrites sont inutiles sans une compréhension et une application adéquates par la justice.

Enfin, il conclut que le rôle des parlementaires est continu pour assurer l'action de l'exécutif et l'assimilation des nouvelles dispositions légales, car l'adoption de la directive n'est que le début du travail.

Mme Martina Rose-Marie Kempf, membre du *Bundestag* d'Allemagne, demande comment il serait possible de transposer la directive en droit allemand, compte tenu du fait que les sanctions sont déjà assez lourdes.

M. Limbach réagit à l'intervention de M. Diepeveen concernant l'efficacité de la lutte contre la criminalité environnementale.

Il souligne que l'autorité chargée de la poursuite des crimes environnementaux à Dortmund, en Rhénanie du Nord-Westphalie, créée en 2023 et mentionnée dans son exposé introductif, a traité un nombre croissant de dossiers. La première année, ce chiffre s'élevait à cent dossiers, passant à cent septante l'année suivante. Cette entité gère notamment des cas d'envergure, tandis que les dossiers de moindre importance sont traités selon la procédure juridique «classique». Parmi les affaires traitées figurent des cas de traitement illégal de terres polluées ou la lutte contre des «cartels des déchets».

M. Limbach souligne que non seulement un parquet environnemental mais aussi une police de l'environnement ont été mis en place pour assurer une coopération plus efficace, avec un point de contact unique pour une action coordonnée. Selon lui, cette collaboration étroite entre le parquet et la police est la méthode la plus efficace et a déjà permis des avancées significatives.

Enfin, M. Limbach estime qu'il est envisageable d'intégrer en droit allemand des sanctions plus lourdes, telles que prévues par la directive. Il juge les sanctions actuelles insuffisantes et se dit convaincu que le législateur allemand sera capable de transposer la directive de façon efficace.

M. Ola Elvestuen, membre du *Stortinget* de Norvège, explique que son cas est particulier étant donné que le sujet ne relève pas de l'Espace économique européen. M. Elvestuen est présent pour s'inspirer des méthodes

de werkmethode en om te overwegen soortgelijke wetten in de Noorse wetgeving op te nemen. Hij benadrukt dat de vergadering betrekking heeft op de bestrijding van de ernstigste vormen van milieucriminaliteit, die hij beschouwt als de op drie na ernstigste vorm van georganiseerde criminaliteit op internationaal niveau.

Noorwegen wil daarom inzicht krijgen in de samenwerking tussen de landen van de Europese Unie en in de samenwerking met niet-EU-landen, en nagaan hoe deze partnerschappen kunnen worden versterkt. Kortom, de heer Elvestuen benadrukt dat het voor Noorwegen interessant is om inspiratie te putten uit de EU-wetgeving en de mogelijkheden voor internationale samenwerking op het gebied van de bestrijding van milieucriminaliteit te verkennen.

De heer Csonka wijst erop dat procureurs een essentiële rol spelen in de strijd tegen milieucriminaliteit en vindt de huidige strafrechtelijke vervolging ontoereikend. Hij vindt dat de richtlijn procureurs bewust moet maken van dit probleem en er een prioriteit van moet maken, met name in verband met georganiseerde criminaliteit. Hij bevestigt dat investeringen in middelen en de oprichting van specifieke instanties, zoals in sommige landen is gebeurd, meetbare resultaten opleveren.

Milieucriminaliteit is een wereldwijd fenomeen. Spreker verwijst naar de inspanningen van de Verenigde Naties en wijst op het nieuwe verdrag van de Raad van Europa (9) als het meest geavanceerde verdrag, waarin de beginselen van de Europese richtlijnen zijn overgenomen. Dit verdrag bevat een lijst van ernstige misdrijven, sancties en bepalingen inzake opleidingen en preventie. De heer Csonka hoopt dat dit verdrag de impact van de richtlijn zal vergroten tot buiten de zevenentwintig lidstaten van de EU, met inbegrip van Noorwegen en andere landen, en dat veel Staten het zullen toepassen zodat het een sneeuwbal effect krijgt op het vlak van milieubescherming.

Ten slotte noemt hij de handel in afval, waaronder nucleair en gevaarlijk afval dat vaak in Afrika terechtkomt, als een ernstig misdrijf van de georganiseerde criminaliteit waarvoor de hulp van de EU-lidstaten en daarbuiten nodig is.

De heer Limbach antwoordt aan de vertegenwoordiger van Noorwegen dat internationale samenwerking heel belangrijk is. Hij wijst erop dat voor een deelstaat als Noordrijn-Westfalen grensoverschrijdende samenwerking cruciaal is, niet alleen met andere Duitse deelstaten,

de travail et envisager d'adopter des lois similaires dans la législation norvégienne. Il souligne que la réunion porte sur la lutte contre les formes les plus graves de criminalité environnementale, qu'il considère comme la quatrième forme la plus grave de criminalité organisée au niveau international.

La Norvège souhaite donc comprendre la coopération entre les pays de l'Union européenne, ainsi que les collaborations avec les pays non-membres de l'UE, et comment renforcer ces partenariats. En somme, M. Elvestuen insiste sur l'intérêt pour la Norvège de s'inspirer des législations de l'UE et d'explorer les possibilités de coopération internationale en matière de lutte contre la criminalité environnementale.

M. Csonka met en avant le rôle essentiel des procureurs dans la lutte contre la criminalité environnementale, et estime les poursuites pénales actuelles insuffisantes. Il suggère que la directive devrait sensibiliser les procureurs à cette problématique, en faire une priorité, notamment en lien avec la criminalité organisée. Il affirme que l'investissement en ressources et la création d'entités spécifiques, comme observé dans certains pays, donnent des résultats mesurables.

Il souligne que la criminalité environnementale est un phénomène mondial. Il mentionne les efforts des Nations unies et insiste sur la nouvelle convention du Conseil de l'Europe (9) comme le traité le plus avancé, reprenant les principes des directives européennes. Cette convention liste des infractions graves, des sanctions et des dispositions pour la formation et la prévention. M. Csonka espère que cette convention amplifiera l'impact de la directive au-delà des vingt-sept États membres de l'UE, incluant la Norvège et d'autres pays, et que de nombreux États la mettront en œuvre pour un effet multiplicateur sur la protection de l'environnement.

Enfin, il cite le trafic de déchets, y compris les déchets nucléaires et dangereux qui finissent fréquemment en Afrique, comme un délit majeur de criminalité organisée nécessitant l'aide des États membres de l'UE et au-delà.

M. Limbach, en réponse au représentant de la Norvège, souligne l'importance de la coopération internationale. Il indique que pour un *Land* comme la Rhénanie-du-Nord-Westphalie, la collaboration transfrontalière est d'une importance capitale, non seulement avec les autres

(9) Verdrag van de Raad van Europa inzake de bescherming van het milieu door strafrecht, CM (2025)52-final, 14 mei 2025.

(9) Convention du Conseil de l'Europe sur la protection de l'environnement par le droit pénal, CM (2025)52-final, 14 mai 2025.

maar ook met de directe Europese buurlanden. Hij verduidelijkt dat zij nog geen ervaring hebben met samenwerking met Noorwegen.

Hij voegt eraan toe dat ze een grens delen met Nederland en al ruime ervaring hebben opgedaan in samenwerking met de Nederlandse autoriteiten. Milieumisdaden houden niet op bij de grenzen van een regio, en hun economieën zijn nauw met elkaar verbonden. Sommige misdrijven vereisen absoluut een grensoverschrijdende aanpak.

Hij stelt dat ze goede contacten onderhouden met het Nederlandse consulaat in Düsseldorf en met de Nederlandse gerechtelijke autoriteiten die gespecialiseerd zijn op dit gebied. De openbare ministeries hebben regelmatig contact, wisselen informatie uit en houden elkaar op de hoogte. In maart 2024 heeft ook overleg plaatsgevonden tussen de Nederlandse regering en de regering van de deelstaat Noordrijn-Westfalen om te bekijken hoe de samenwerking op dit gebied kan worden verbeterd. De heer Limbach bevestigt dat er ook gewerkt werd aan een betere grensoverschrijdende politieke samenwerking.

Hij beschouwt dit als een uitstekende ervaring die aantoonst hoe autoriteiten van verschillende landen effectief kunnen samenwerken.

V. BESLUIT

De heer Kyuchyuk benadrukt dat meer samenwerking een vereiste is om concrete resultaten te boeken.

Tot slot biedt deze gedachtewisseling een uitgelezen kans om gemeenschappelijke ervaringen te delen in de strijd tegen milieucriminaliteit, een bij uitstek internationaal fenomeen.

VI. BIJLAGE

Agenda van de interparlementaire vergadering.

De rapporteur,

Elhadj Moussa DIALLO.

De voorzitter,

Véronique DURENNE.

Länder allemands, mais également avec ses voisins européens immédiats. Il précise qu'ils n'ont pas encore d'expérience de coopération avec la Norvège.

Il ajoute qu'ils ont une frontière directe avec les Pays-Bas et ont déjà acquis une solide expérience de collaboration avec les autorités néerlandaises. Il souligne que les crimes environnementaux ne s'arrêtent pas aux frontières d'une région et que leurs économies sont étroitement liées. Certaines infractions nécessitent impérativement une réponse transfrontalière.

Il mentionne qu'ils entretiennent de bons contacts avec le consulat des Pays-Bas à Düsseldorf, ainsi qu'avec les autorités judiciaires néerlandaises spécialisées dans ce domaine. Les ministères publics sont en contact régulier, échangent sur ces questions et se tiennent mutuellement informés. Il rapporte qu'une concertation a également eu lieu en mars 2024 entre le gouvernement néerlandais et celui du *Land* de Rhénanie-du-Nord-Westphalie, afin d'examiner comment améliorer la coopération dans ce domaine. M. Limbach affirme qu'ils ont également dû s'assurer de l'amélioration de la coopération policière au-delà des frontières nationales.

Il considère que cela représente une excellente expérience démontrant comment les autorités de différents pays peuvent collaborer efficacement.

V. CONCLUSION

M. Kyuchyuk insiste sur la nécessité d'une coopération accrue pour obtenir des résultats concrets.

Il conclut que l'échange de vues représente une excellente opportunité de renforcer l'expérience commune dans la lutte contre la criminalité environnementale, qu'il qualifie de question intrinsèquement internationale.

VI. ANNEXE

Ordre du jour de la réunion interparlementaire.

Le rapporteur,

Elhadj Moussa DIALLO.

La présidente,

Véronique DURENNE.

IMPLEMENTATION OF THE DIRECTIVE ON THE PROTECTION OF THE ENVIRONMENT THROUGH CRIMINAL LAW

WEDNESDAY,
04 JUNE 2025
14:30 - 16:30

MEETING ROOM:
ANTALL 6Q2
EUROPEAN PARLIAMENT
BRUSSELS

JURI ICM

Agenda

Interparliamentary
Committee Meeting

EUROPEAN PARLIAMENT - NATIONAL PARLIAMENTS

COMMITTEE ON
LEGAL AFFAIRS

ORDER OF BUSINESS

Wednesday, 04 June 2025

- 12.30 - 14:00 Networking lunch**
venue: ANTALL 3Q Catering area, Level 3
- 14.30 Welcome words**
Ilhan Kyuchyuk
Chair of the Committee on Legal Affairs, European Parliament
- 14.35 Introduction to the topic**
Felix Bloch
Head of Unit, Environmental Rule of Law & Governance Unit in the Directorate-General for Environment, European Commission
- Péter CSONKA
(Acting) Director for Justice Policies in the Directorate-General for Justice and Consumers, European Commission
- 14.55 The experience of countries with the transposition of qualified criminal offenses into national law – the case of Belgium**
Ismaël Nuino
Chairman of the Committee on Justice of the House of Representatives, Belgium
- 15.05 The experience of countries with the transposition of criminal liability for legal persons into their national legal systems - the case of Germany**
Benjamin Limbach
Member of the Committee on Legal Affairs of the Bundesrat, Germany
- 15.15 National enforcement authorities' experience in cooperating with EU Agencies to tackle environmental crimes - the case of Italy**
Dario Iaia
Member of the Environment, Territory and Public Works Committee of the Chamber of Deputies, Italy; Deputy acting as Secretary of the Inquiry Committee on illegal waste disposal and other environmental and agri-food crimes
- 15.25 Debate**
- 16.25 Closing remarks**
Ilhan Kyuchyuk
Chair of the Committee on Legal Affairs, European Parliament
- 16.30 End of the meeting**